

Lib. 9. de Ad
min. dissect.

cerebellum premat suffulciens. Sed & neuter horum processuum seu partium duplicatur (ut Galenus rem parum expendens docuit) uerum simplex est, quemadmodum & ipsa membrana, qua cerebri lateribus aut caluariæ attenditur. Nam & si tertius duræ membranæ sinus cultello secundum longitudinem dissectus, primo intuitu membranæ processum inter utraq; cerebri partes intercedentem geminam, exq; duplicata membrana constare ostendit, id tamen sinus duntaxat gratia uisitur. Quantius namq; inferior sinus tertij angulum dirimere studueris, membranam extra sinus amplitudinem nuncq; in duas subdiuides. Atq; par ratio eius partis duræ membranæ censetur, quæ elatior cerebelli sedem obuclat. Deinde si infimus ille duræ membranæ sinuum angulus duplicatione argueret, idem sane in duobus reliquis sinuum angulis accideret, ac non perperam cerebri duram membranam duplicem esse assereres, quacumq; parte caluariæ contingit. Insuper horum duræ membranæ processuum superficies specie cum reliqua interiori membranæ superficie congruit, qua uix inter omnes corporis superficies alia magis splendidâ lauemus, & (quod non obiter expendendum uenit) omni adipe, quemadmodum quæ in caluariæ consistunt amplitudine omnia, destituta reperias. Quinetiam interior hæc superficies a quo humore longè magis quam exterior perfunditur, & multo candidior apparet: & quum fibris omnibus quibus alteri parti adnascetur, uacet, impensius lubrica teraq; quam exterior superficies conspicitur. Porro quemadmodum exterior superficies os caluariæ undiq; respicit, ita & interior tenuis cerebri spectat membranam, cui nullius corporis interuentu, quam ductuum instar uenarum ab ipso in tenuem membranam pronatorum ope adheret committitur ue. Quandoquidem si dura membrana pari modo tenui membranæ, ipsiq; adeo cerebro, ut caluariæ connascitur, quo minus tenuis membranæ uasa, & ipsum adeo cerebrum distendi contrahi q; possint, illa impedimento foret. quod præcauens Natura, ampliore duræ membranæ cavitatem ipsa cerebri mole, non secus atq; cordis inuolucrum corde etiam ipso amplius uisitur, produxit. Quamquam interim duram membranam a tenui non ita liberauerit, ut cordis inuolucrum à corde, quod illi ne unius quidem fibræ interuentu connascitur, quum tamen innumeros uenarum instar ductus dura membrana tenui membranæ exporrigat, mirabili industria horum beneficio illam si bi affirmas. Ut simul ductus illi uenæ arteriaq; & postmodum uinculi uices gerant, ut cerebri ne concidat commodè subleuetur, interim uasorum tenuis membranæ & ipsius cerebri motibus non præpeditis. Atq; hoc singulare Naturæ mysterium ipse leui negotio colligis, si modo uasorum cerebri series, quam tertio libro docui, ex animo non exciderit. eam dico numerosam ramorum sobolem, à tertio duræ membranæ sinu utrinq; secundum totam cerebri longitudinem, in dextræ partis cerebri & item sinistræ tenuem membranam procurrentem. Hæc namq; superiorem cerebri partem duræ membranæ admodum ualide appensam reddit, & dura membrana caluariæ connata, & propter fibras quas per futuras diffundit à caluariâ abscedere prohibita, cerebrum quo minus in se delabatur, subleuat. atq; quum nulla alia ex parte dura membrana tenui (nisi forsitan hæc atque illæ raræ ipsedemq; perquam laxas ductibus) commissæ est, liberum cerebri & uasorum tenuis membranæ motum non obtundit. Cæterum præsens sermo nunc sane exigeret, ut sinuum uasorumq; duræ membranæ numerum, situm & naturam explicarem. at quum id pro uiribus in tertio libro tentatum sit, non abs re chartis hæc peperero.

Duræ membræ
ne interior su
perficies qua
lis.

Duræ membræ
ne cum tenui
connexus.

Duræ cerebri
membranæ
uase.

Foramina.

Pari quoque ratione duræ membranæ foramina ex proposito neutiquam enarranda putauerim, quod prolixior foret oratio, aliud nihil propemodum complexura, quam caluariæ foraminum in caluariæ amplitudinem qua cerebrum continetur pertinentium catalogum, in primo libro iam pridem commemoratum. Vbiq; enim in caluariæ dicta amplitudine uisuntur foramina, ibidem & dura quoq; membrana ferè peruiâ est, sui processus perpetuo exporrigens, illis qui à cerebro principium ducunt neruis, & ipsi etiam dorsali medullæ inuolucrum modo obductos. Ac proinde tot primū foraminibus dura cerebri membrana donatur, quot neruorum paria à cerebro initiū ducunt. Nam & si idē quarto pari & crassiori tertij paris radici foramen insinuatū sit, gracilior tamē tertij paris radix, priusq; secundi paris neruū contingat, priuatim durā membrā perforat. Septē his utrinq; positis foraminibus, aliud ab utroq; latere accedit, quod neruulū transmittit, quem ego non procul à quinti paris radice pronatū obseruauī. Ad hæc, dura membrana unico eodemq; in coniugato & orbiculari ueroq; foramine pertunditur, quod in fundibulo cerebri pituitam excipienti uiam præbet. Dein iuxta huius foraminis latera aliud utrinque spectatur foramen, maximum arteriarum cerebrum petentium ramum transmittens. Porro multo foraminibus ad olfactus organorum sedem dura cerebri membrana abundat. Porro præsentis membranæ sinus, qui uenas arteriasq; caluariam subintrantes exhauriunt, neque etiam ductus ex his sinibus in tenuem membranam instar uenarum propagatos, in foraminū numero habemus. Atqui inter primarios duræ membranæ usus non minimus censetur, ut

Duræ membræ
ne usus, & cō
structionis ra
tio.

ut aptis quibusdam sinibus omnes caluariæ petentes uenas, omnesq; (si dixeris) arterias excipiat, ipsarumq; materiam in suos sinus assumat, eam propaginibus uenis similibus, atq; ab illis sinibus depromptis in tenuem sinem deferatur, & dura membrana ipsi tenui membranæ & cerebro insinuis membrana, & dein cerebrum materiam ad opportunos usus sibi alijis uersus caput transmissam. Cæterum propagines à tertio duræ membranæ serie in sedem tenuis membranæ sibi proximam deriuatæ, cerebrum, suspensum, atq; ne deorsum concidat, uentriculū ipsius comprimunt, ut dura cerebri membrana pariter ipsius inuolucrum et fulcrum rursum summopere conducunt fibræ per futuras à dura membrana pronatæ membranæ (quæ alioquin non satis durissimo ossi connasci poterat) quo minus cerebri grauitate tracta, deorsum labatur, in causa sunt. Inter quæ peculiare artificium extra caluariam Natura moliretur, quod quoties clauorum acies quando duos simul compingunt asseres reflectunt, ex altero clauus præprie uellatur. Natura namq; fibras has Vulcani ligamini Veneri colligauit, cum simul & uinciat & sustineat, artificio superiores, non modum & obliquitatis nomine firmantes ductus transmissit: uerū transmissas atq; in unū omnes adeo commiscuit, ut in membranā quandā tenuē degenerare obducatur, æquius Græcis nuncupatur. Quauis hæc omnia non citius teruentur, ut cæteris uisum est dissectionis professoribus, caluariæ adnata adhuc tenuis consistit membrana alijs quoq; omnibus propemodum ossibus ab amplexu quo ossa succingit, æquius appellata. Inter reliqua autē ossa caluariæ interna est cavitates cerebro excipiendo adaptata, cui nullus ubi dicitur, eiusmodi membranula obnascitur, adeo ut tanta etiā huius cavitatis sedes brana non connascitur, hac quoq; membranula alijs ossibus communi orem illa sedes ubi duræ membranæ glandula cerebri pituitam excipiens, cerebrum petentium rami substernuntur. Quod autem rerum parens Naturæ gratia duas transuerfas, & unam secundum capitis longitudinem duræ membranæ forma commoustrat, quæ superiori sua sede illis lineis ret firmanda. Quemadmodum inter dissecandum tertio duræ membranæ liquido discimus, impense Naturæ industriā admirantes, quæ duræ membranæ uerū inter cerebellum & cerebrum ita produxit, ut illo sursum ducto neat, ne suo pondere cerebello quicquam comprimendo obsistat, ad quod duræ membranæ pars, dextram cerebri partem à sinistra dirimens, & tota cessui continua. Porro si quid interim artificij in duræ membranæ harmonia reliquum sit, id unā cum tenui membrana iam subiunxero.

DE TENVI CEREBRVM INVO membrana. Caput III.

TENVIS membrana cerebro obducta occurrit in secundum in tertia. Atque ita etiam cerebello obuoluta spectatur in octaua.

TENVIS cerebri membrana, quemadmodum & dicitur sibi ipsi continua est: nullam siquidem prorsus suam partem, aut ad utramque cerebri partem, aut in ipsius cerebri partibus, ac ut semel dicam, tota amplitudine, quam occupat, inuenias, quæ non unius tenuis membranæ per modum quo in animalis cute iam à corpore detracta esse dicimus, quibus aures, pedes, & cauda induebantur, ex cerebri ac cerebelli cognitione desumendus est: nihil enim dura membrana tenuis membrana exterius non obuoluitur. Nulla etenim exterioris supradictæ bellæ & dorsalis medullæ & neruorum portuicula conspicitur, quam tenuissimè, & citra alterius corporis interuentum proximè non integat, si modo corporis superficiem exceperis, quæ sola eiusmodi membrana, quam haud continetur. Præterea omnes cerebri ac cerebelli anfractus, in quos